

MEMÒRIA SOBRE L'ADQUISICIÓ DE LA PINTURA CAP HUMÀ DE L'ARTISTA MARI CHORDÀ, 1966 DINTRE DE LA LÍNIA D'ADQUISICIONS D'ART DE POSTGUERRA I SEGONES AVANTGUARDES

La Galeria Mayoral, ha ofert al Departament de Cultura l'obra següent:

Objecte: Pintura
Títol: Cap humà
Autor: Mari Chordà
Datació: 1966
Matèria/tècnica: Fusta pintada sobre caixa
Mesures: 40 x 100 cm

Historia i context de l'obra

L'obra *Cap humà* és una pintura sobre fusta pintada sobre caixa, amb mesures 40 x 100 cm, produïda per l'artista Mari Chordà, l'any 1966. Mari Chordà (Amposta, 1942) és una pintora, poeta i activista feminista catalana.

Al marge de les doctrines patriarcals que encara predominaven amb el franquisme, Chordà estudià a l'Escola de Belles Arts de Barcelona, on començà a experimentar amb representacions pictòriques del cos femení. L'any 1964 inicià la sèrie *Vagines* centrant-se en la representació visual de la feminitat des d'una perspectiva fisiològica. Després d'instal·lar-se a París el 1965, el seu estil pictòric va canviar de manera radical. La seva paleta s'enriquí de color i temptejà aspectes propis del realisme i del pop art. A mitjans dels anys 60, inspirada per les *Nanas* de Niki de Saint Phalle, creà innovadores imatges del cos femení, en un estil "no-figuratiu", avançant-se a l'avantguarda feminista de la dècada posterior.

La seva obra és un NO constant a les imposicions, des del gaudiment amb plenitud. Reivindica la cultura i el territori, la vinculació a les seves arrels, que reclama com una forma d'anar endavant i fer camí. Reivindica promoure la investigació com a eina per donar visibilitat a les dones. No vol construir una memòria, sinó que vol ser una eina de canvi de la memòria construïda i de la mirada present i de futur. A causa de l'afinitat intel·lectual i sentimental amb la igualtat de gènere i les qüestions plantejades del moviment feminista, Chordà expressa les seves inquietuds provocades per un sistema patriarcal on la llibertat de la dona es troba qüestionada.

Cap humà es tracta d'una pintura on Mari Chordà explora les relacions entre la forma i el color. La seva obra es caracteritza per la cerca constant del potencial

dels elements simples per crear imatges potents, eròtiques i fins i tot sexuals en la ment de l'observador. En aquesta pintura es pot observar l'ús d'un llenguatge visual que sembla fluir orgànicament des del llenç. Les seves formes germinen. Aquest interès per la forma és simplement l'expressió de la seva passió per la vida. Per altra banda, l'ús d'aquests colors atractius no són casualitat. Les seves obres són un retrat dels fluids del cos, les secrecions, els òrgans sexuals i els coits, no des de l'abjecció sinó amb formes i colors atractius molt propers a la sensibilitat visual del pop o la psicodèlia, com és en aquest cas, on es reclama un erotisme plener.

L'interès d'aquesta pintura recau en tractar-se d'una obra de gran rellevància dintre de l'obra de Mari Chordà. La reflexió sobre la llibertat de la dona mitjançant la representació del seu cos, crea una narració visual significativa que impacta a qui la mira. A més, seguint els criteris d'igualtat i gènere amb l'objectiu d'arribar a una major representació de la dona artista dintre de la Col·lecció Nacional, es considera que la figura de Chordà és de gran rellevància per incorporar-la dintre del discurs. La destinació més indicada per ser dipositada és el Museu d'Art Modern de Tarragona.

Atès l'interès de l'obra, es creu convenient adquirir-la per tal que passi a formar part del fons patrimonial de la Generalitat de Catalunya. L'adquisició compta amb l'informe favorable de la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació de Béns del Patrimoni Cultural de Catalunya, així com el seu preu, que es pot considerar del tot raonable.

